

statsministeren gerne ville have gjort anderledes?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Regeringen har lagt et meget ambitiøst udspil frem til energi-, miljø- og klimapolitik, som vil betyde en øget anvendelse af vedvarende energi, og som sigter på en kraftig reduktion af CO₂-udslippet i Danmark. Den forhandles nu med de politiske partier, og jeg håber, at der vil stå et bredt flertal bag en sådan langsigtet og ambitiøs miljø-, klima- og energipolitik.

Kl. 15.10

Så vil jeg gerne sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at regeringen ikke har sagt, at hvis der er et råderum, så skal det kun bruges til skattelettelser. Der vil blive afsat flere penge i de kommende år til offentligt forbrug og dermed velfærd, men det, regeringen har sagt, er, at forudsætningen for at fortsætte sænkningen af skat på arbejdsindkomst er, at der er et råderum, og det er dog sund fornuft. Pengene skal være der, der skal være holdbarhed, der skal være økonomi til det. Men det er så typisk, at Socialdemokraterne ikke kan unde almindelige mennesker, at de kan få lidt mere ud af at gå op i løn. Det skal absolut tages ind i skatter og afgifter.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Statsministeren angreb mig for at kigge på virkeligheden. Der var næsten tryglen i statsministerens stemme. Kunne vi ikke blive ved tallene og holde os helt væk fra de der institutioner? Jeg vil godt komme med et tilbud til statsministeren, som jeg tror statsministeren vil have svært ved at afslå.

Skal vi ikke sammen vælge ti institutioner i Danmark, sygehuse, døgninstitutioner osv., tage ud og kigge på dem og spørge: Er det rigtigt, at de står tilbage med det indtryk, at de har fået flere ansatte, at deres forhold er blevet bedre, eller står de med det indtryk, som jeg møder, når jeg er rundt?

Så kunne jeg også få mit andet ønske opfyldt, nemlig at køre i en ministerbil, for så kunne jeg tage den på stop sammen med statsministeren. Så kunne vi slå to fluer med et smæk. Jeg fik min hedeste drøm opfyldt, og vi fik redegjort for, hvilket billede der i virkeligheden er det rigtige. Det er da et tilbud, man ikke kan sige nej til.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan forstå og får endnu en gang bekræftet, at hr. Villy Søvnald er parat til at strække sig uendelig langt for at komme ind og sidde i en ministerbil.

Men jeg vil sige til hr. Villy Søvnald, at jeg har været rundt på langt flere end ti institutioner. Jeg har været rundt på ganske mange, og jeg er faktisk utrolig imponeret over det fantastiske arbejde, der bliver udført rundt omkring af engagerede, dygtige medarbejdere, som har masser af ideer, også til, hvordan man kan gøre tingene bedre. De har også gode ideer til, hvordan vi kunne gøre tilværelsen nemmere ude omkring, og det er alt sammen noget, vi som politikere bør lytte til.

Jeg rejser ikke rundt og påstår, at alting er perfekt. Tværtimod har vi jo sat nye mål op for, hvordan vi gerne vil gøre tingene endnu bedre. Vi er bare nødt til at holde fast i, da hr. Villy Søvnald altså ikke rigtig vil høre efter det, at der faktisk er afsat flere penge til velfærd i de senere år. Det, det så drejer sig om, er jo netop, at det også kan mærkes ude omkring på hver enkelt institution, og derfor er det så vigtigt med den kontakt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg takker for svaret, som jo i virkeligheden ikke var noget svar på det med selve turen, men det kommer vi lige tilbage til. Jeg er lige så imponeret som statsministeren over de ansatte. Jeg husker sådan billedet på Bispebjerg Hospital, som er kendetegnet ved, at de har 25 pct. overbelægning på de medicinske afdelinger. De mangler 10 pct. af de sygeplejersker, de skulle have ifølge normeringen, fordi der ikke er plads til dem, og folk flintrer rundt og får alligevel hjørnerne til at nå hinanden, ikke?

Der sidder otte mænd og arbejder på et kontor, der er på størrelse med halvdelen af statsministerens kontor – sveder og arbejder. Det er fantastisk, alt det, de laver. Men deres billede er bare, at de har en regering, der gør deres vilkår sværere. Det er jo ikke statsministerens opfattelse, og det er jo derfor, jeg synes, mit tilbud var så godt.

Skulle vi ikke tage at køre ud og kigge til dem? Og så invitere hele pressen, så de kan få noget andet at lave end at løbe efter hr. Naser Khader – de har også brug for ændringer, ikke? – med ud på en rigtig tur i det virkelige liv. Jeg